

?Marta Ferrusola visita el Museu (1982)

L'11 de febrer de 1982, Marta Ferrusola esposa del president Pujol, va visitar Manresa procedent de Sallent, on el matí va inaugurar la guarderia L'Esquitx. A l'arribada a la capital del Bages, va inaugurar la llar d'infants Picarol, al parc de la piscina, on va intercanviar impressions amb la directora, Margarida Borràs. Després va visitar el Museu i l'Arxiu Històric de la Ciutat.

Foto: Manolo Sánchez (ACB).

La fotografia correspon al moment en què la comitiva visitava una de les sales del Museu concretament la dedicada al pintor manresà Josep Dalmau i Rafel, que va donar la seva col·lecció al Museu en l'etapa en què el dirigia mossèn Santamaria. Entre les obres que hi podem observar hi ha *L'home de la pipa*, *Ecce Homo* i sobretot el famós *Autoretrat*. En primer pla a l'esquerra, observem una escultura en guix de Lluís Comallonga, que reproduceix una obra del pintor olotí Josep Clarà. D'esquerra a dreta, podem observar els polítics Eduard Bohigas Santasusagna (UDC) i Pere Oms Pons (CDC) al costat de Marta Ferrusola, darrere la qual hi ha el pintor Andreu Descals Codina. A primera línia, els regidors socialistes M. Teresa Vilajeliu Roig i Jordi Marsal Muntalà i darrere seu s'intueix la figura de l'alcalde Joan Cornet Prat i el convergent Joan Garriga Rovira. A la sala observem la barra per penjar els quadres, amb les cortines que tapen finestres, la tira de llums que es poden desplaçar per enfocar directament el quadre i al fons vitrines amb escultures.

Al centre de la fotografia destaca la figura de Jordi Marsal davant de Joan Cornet, estratega i imatge, respectivament, durant els primers anys de la Transició a Manresa del PSC. Marsal va morir el 21 de febrer passat, de càncer de pàncreas diagnosticat onze anys abans. Tenia 70 anys, ja que havia nascut el 8 de maig de 1951. Militant del Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN) va passar al Partit Socialista de Catalunya (PSC) quan la seva indiscutible vocació política es va convertir en professionalització. Es sentia molt a gust fent classes de filosofia a la Universitat de Barcelona i era un formidable orador, que es va iniciar com a tal a Cineclub Manresa, entitat

que va presidir als anys setanta i a la qual va donar un nou impuls, sobretot amb les excel·lents presentacions de pel·lícules que no es podien veure en circuits comercials, tasca en què rivalitzava amb Lluís Calderer, un altre cinèfil sensacional. Allà el vaig conèixer i tractar per primera vegada i reconec que em va ajudar a la comprensió del cinema. La seva carrera política va transcendir fora de Manresa on durant vuit anys va estar com a tinent d'alcalde de l'Ajuntament, per passar a ser diputat al Congrés de Madrid, on va estar durant 25 anys. Per influència de Narcís Serra, va dedicar-se a l'àmbit de la Defensa de l'Estat i va destacar especialment com a assessor de la ministra de Defensa, Àngels Chacón. Va ser president de la delegació espanyola a l'assemblea parlamentària de l'OTAN. Vaig ser crític en algunes de les seves actuacions, però en el meu cas sempre va ser respectuós i va admetre la discrepància d'una manera natural i comprensiva.